វាយឡើងវិញជាភាសាខ្មែរពីឯកសារផ្លូវការ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ១១ អនក្រ. បក/ ថ្ងៃទី២២ ខែមីនាឆ្នាំ២០០០

អនុក្រឹត្យ និតិវិធីនៃការកសាងប្លង់សុរិយោដី និង សៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លី

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស / រកត /១១៩៨ / ៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ ០២/ នស / ៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិង ប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រម ១០០ក្រ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩២ ដែលប្រកាលឱ្យប្រើច្បាប់ភូមិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ ០៤ នស/ រកម ចុះថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម/០៦៩៩/០៩ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីរៀបចំ ក្រសួង រៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ២០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៨៦ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅរបស់ក្រសួង និង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៦២ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅរបស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- បានការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីក្នុងកិច្ចប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី១១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០០

សំរេច

ជំពូកទី១ : បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១ :

អនុក្រឹត្យនេះកំណត់នីតិវិធីនៃការកសាងប្លង់សុរិយោដី និង សៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លីតាមរយៈការវិនិច្ឆ័យ ដែលមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធនៅក្នុងតំបន់ ដែលបានប្រកាសថាជាទីតាំងធ្វើការវិនិច្ឆ័យដូចមានក្នុងមាត្រា២ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា២:

ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និង សំណង់ ត្រូវកំណត់ និងណែនាំបច្ចេកទេសជំនាញ និងទំរង់បែបបទនៃការកសាងប្លង់សុរិយោដី និង សៀវភៅគោលបញ្ជីដីធ្លីដល់មន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដីខេត្ត-ក្រុង ។

អភិបាលខេត្ត ក្រុង ត្រូវចេញសេចក្តីប្រកាសកំណត់តំបន់ និងព្រំប្រទល់នៃទីតាំងការវិនិច្ឆ័យតាមរបៀបបង្ហាញលើផែនទី ឬ តាមរបៀបពិពណ៌នា ឬ តាមរបៀបទាំងពីរ ។

វាយឡើងវិញជាភាសាខ្មែរពីឯកសារផ្លូវការ

ជំពូកទី២ :សមត្ថកិច្ច និង ភារកិច្ច

មាត្រា ៣:

នៅពេលដែលតំបន់ត្រូវធ្វើការវិនិច្ឆ័យបានប្រកាសហើយ អភិបាលខេត្ត ក្រុងនៃតំបន់ធ្វើការវិនិច្ឆ័យត្រូវតែតាំងគណៈកម្មការរដ្ឋបាល សំរាប់តំបន់ដែលតំបន់ដែលត្រូវការវិនិច្ឆ័យនោះ ។

សមាសភាពនៃគណៈកម្មការរដ្ឋបាលនោះមាន:

- តំណាងអភិបាលខេត្ត	ជាប្រធាន
- មន្ត្រីគ្រប់គ្រងការងារតំបន់វិនិច្ឆ័យ ជាមន្ត្រីសុរិយោដី	ជាសមាជិក
- អភិបាលស្រុក ខ័ណ្ឌ ឬ តំណាង	ជាសមាជិក
- មេឃុំ ចៅសង្កាត់ ឬ តំណាង	ជាសមាជិក
- មេភូមិ ឬ តំណាង	ជាសមាជិក
- ចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យក្នុងទីតាំងធ្វើការវិនិច្ឆ័យ ២រូប	ជាសមាជិក

ភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មការរដ្ឋបាលមាន :

- បិទផ្សាយជាសាធារណៈនូវប្លង់បញ្ជីសុរិយោដី ជាអាទិ៍ ប្លង់សុរិយោដី និងបញ្ជីឈ្មោះអ្នកកាន់កាប់ដី
- ទទួលរាល់បណ្តឹងតវ៉ា ធ្វើការស្រាវជ្រាវ និងដោះស្រាយតាមការព្រមព្រៀង
- ធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានផ្តល់យោបល់លើឯកសារនៃការវិនិច្ឆ័យ
- លើកសំណើរផ្តល់សិទ្ធិលើដីជូនអ្នកកាន់កាប់ជូនកម្មសិទ្ធិករ ឬ រក្សាទុកជាទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ។

មាត្រា ៤:

នៅពេលដែលតំបន់ធ្វើការវិនិច្ឆ័យត្រូវបានកំនត់ហើយ ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ត្រូវចាត់តាំងមន្ត្រីគ្រប់គ្រងការងារតំបន់វិនិច្ឆ័យ ព្រមទាំងមន្ត្រីចាំបាច់មួយចំនួនទៀត រួមមាន : មន្ត្រីកំណត់ព្រំដី មន្ត្រីវិនិច្ឆ័យ និងមន្ត្រីវាស់វែង ដែលត្រូវបំពេញភារកិច្ចក្នុងតំបន់ ធ្វើការវិនិច្ឆ័យ ។

មន្ត្រីគ្រប់គ្រងការងារតំបន់វិនិច្ឆ័យដែលបានទទួលសេចក្តីណែនាំពីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះការវិនិច្ឆ័យដែលបានកំណត់ក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ។ មន្ត្រីគ្រប់គ្រងការងារតំបន់វិនិច្ឆ័យមានសិទ្ធិដឹកនាំចេញសេចក្តីណែចាំបាច់ដល់មន្ត្រីជំនាញដែលបានតែងតាំងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី១ មាត្រា៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មន្ត្រីកំណត់ព្រំដីមានសិទ្ធិចូលក្នុងបរិវេណអចលនវត្ថុណាមួយ នៅក្នុងតំបន់ធ្វើការវិនិច្ឆ័យដើម្បីកំណត់ព្រំ និងវាស់វែងហើយអាចអញ្ជើញជនដែលពាក់ព័ន្ធអោយផ្តល់នូវចំលើយដោយផ្ទាល់មាត់ ឯកសារ ឬ ភស្តុតាងផ្សេងៗ ទាក់ទងទៅនិងព្រំនៃក្បាលដីណាមួយ ។ មន្ត្រីកំណត់ព្រំដីអាចអនុវត្តការងារតាមសិទ្ធិអំណាចផ្សេងទៀតដែលផ្តល់ដល់មន្ត្រីវាស់វែងសុរិយោដី ដូចដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ភូមិបាលក្នុងកិច្ចការវាស់វែងដីធ្លី ។

មន្ត្រីវិនិច្ឆ័យមានសិទ្ធិសាកសួរយកពតិមានចាំបាច់សំរាប់អនុវត្តការងារវិនិច្ឆ័យ អាចអញ្ជើញជនដែលពាក់ព័ន្ធអោយផ្តល់នូវចំលើយដោយផ្ទាល់មាត់ ឯកសារ ឬ ភស្តុតាងផ្សេងៗទាក់ទងទៅនឹងការវិនិច្ឆ័យ ។

ជនគ្រប់រូបមានសិទ្ធិចូលរួមពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់ ក្នុងរយៈពេលនៃការបិទផ្សាយជាសាធារណៈនូវឯកសារនៃវិនិច្ឆ័យ និងមានសិទ្ធិ សុំអោយមន្ត្រី ជំនាញពន្យល់បំភ្លឺអំពីខ្លឹមសារនៃទិន្នន័យ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងតំបន់ធ្វើការវិនិច្ឆ័យ ។

វាយឡើងវិញជាភាសាខ្មែរពីឯកសារផ្លូវការ

មាត្រា ៦:

អភិបាលខេត្ត ក្រុង ត្រូវធ្វើលិខិតផ្លូវការដែលពិពណ៌នា និង អនុញ្ញាតអោយអនុវត្តនិតិវិធីវិនិច្ឆ័យ ដែលមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធទៅអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន នៃតំបន់ធ្វើការវិនិច្ឆ័យ យ៉ាងហោចណាស់ ១៥ ថ្ងៃ មុនកិច្ចប្រជុំផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីប្រកាសកំណត់តំបន់ធ្វើការវិនិច្ឆ័យ ។

អភិបាលខេត្ត ក្រុង ត្រូវជូនដំណឹងជាសាធារណៈអំពីពេលវេលា និងទីកន្លែង នៃកិច្ចប្រជុំផ្សព្វផ្សាយ ។ សេចក្តីជូនដំណឹងត្រូវបិទអោយសាធារណជនដឹងយ៉ាងហោច ៧ ថ្ងៃ មុនបើកកិច្ចប្រជុំផ្សព្វផ្សាយក្នុងកន្លែងដែលងាយឃើញនៅក្នុងភូមិ ឬ នៅទីតាំងធ្វើការវិនិច្ឆ័យផ្ទាល់ ។ សេចក្តីប្រកាសត្រូវតែផ្សព្វផ្សាយអោយបានទូលំទូលាយ និងមានប្រសិទ្ធិភាពក្នុងទីតាំងធ្វើការវិនិច្ឆ័យដោយសហការជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ។

កិច្ចប្រជុំផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីប្រកាសកំណត់តំបន់ធ្វើការវិនិច្ឆ័យដែលមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ ត្រូវរៀបចំធ្វើនៅក្នុងទីតាំងធ្វើការវិនិច្ឆ័យ ។ ក្នុងកិច្ចប្រជុំនោះ មន្ត្រីគ្រប់គ្រងការងារតំបន់វិនិច្ឆ័យ ឬ តំណាងគណៈកម្មការរដ្ឋបាលត្រូវពន្យល់ពីដំណើរការនៃការវិនិច្ឆ័យបំភ្លឺពីបញ្ហាច្បាប់ និងឆ្លើយរាល់សំណួរទាក់ទងនឹងការវិនិច្ឆ័យដែលបានលើកឡើង ។

កិច្ចប្រជុំបន្ថែមសំរាប់ថ្នាក់ភូមិ នឹងត្រូវបានរៀបចំ ប្រសិនបើមន្ត្រីគ្រប់គ្រងការងារតំបន់វិនិច្ឆ័យ ឬ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានចាត់ទុកជាការចាំបាច់ ។

មាត្រា៧:

មន្ត្រីកំណត់ព្រំដីត្រូវជូនដំណឹងដល់ថ្នាក់ដឹកនាំមូលដ្ឋានអំពីការកំណត់ព្រំដីក្នុងតំបន់ធ្វើការវិនិច្ឆ័យ ពេលវេលា និង ទីកន្លែងដែលនឹងចាប់ផ្តើមធ្វើការវិនិច្ឆ័យអោយបានមុន ៧ថ្ងៃយ៉ាងតិច ។ សេចក្តីជូនដំណឹងតំរូវអោយជនដែលពាក់ព័ន្ធមកចង្អុលបង្ហាញព្រំប្រទល់នៃអចលនវត្ថុរបស់ខ្លួនតាម របៀបដែលបានបញ្ជាក់ក្នុងសេចក្តីប្រកាសជូនដំណឹង ។

បន្ទាប់មកមន្ត្រីកំណត់ព្រំដីដែលបានទទួលការណែនាំពីអ្នកគ្រប់គ្រងការងារតំបន់ វិនិច្ឆ័យ ត្រូវកំណត់ព្រំប្រទល់អចលវត្ថុទាំងអស់ដែលបង្កើតបានជាក្បាលដីក្នុងប្លង់សុរិយោដី ។ ក្នុងរយៈពេលធ្វើការកំណត់ព្រំប្រទល់ក្បាលដី មន្ត្រីកំណត់ព្រំដីត្រូវគោរពគោលការណ៍ដូចខាងក្រោម :

ក- បើកម្មសិទ្ធិករ ឬ ម្ចាស់នៃក្បាលដី និងម្ចាស់នៃក្បាលដីដែលជាប់ព្រំ មានវត្តមានហើយព្រមព្រៀងលើព្រំប្រទល់ នោះព្រំប្រទល់ នឹងត្រូវបានកំណត់យោងតាមការព្រមព្រៀង។

ខ- បើការព្រមព្រៀងដែលរៀបរាប់ក្នុងចំណុច (ក) នៃមាត្រានេះមិនអាចធ្វើទៅបាន ឬ មានកម្មសិទ្ធិករ ឬ ម្ចាស់នៃក្បាលដី និងម្ចាស់ នៃក្បាលដីដែលនៅជាប់ព្រំណាមួយអវត្តមាន នោះព្រំប្រទល់ត្រូវកំណត់ទៅលើដីតាមឯកសារដែលមាន និងភស្តុតាងជាលក្ខណៈរូប ជាលាយអក្សរ ឬចម្លើយផ្ទាល់មាត់ទាក់ទង និងព្រំដី ។

គ- ចំពោះក្បាលដីដែលមានព្រំប្រទល់ជាប់នឹងដីសាធារណៈ នឹង ក្បាលដីដែលប្រើប្រាស់ជាសាធារណៈ ព្រំប្រទល់ក្បាលដី ត្រូវកំណត់ដោយអនុលោមទៅតាមចំនុច (ក) ឬ (ខ) នៃវាក្យខ័ណ្ឌទី២ មាត្រា ៧នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា៨:

មន្ត្រីវាស់វែងដែលបានទទួលការណែនាំពីមន្ត្រីគ្រប់គ្រងការងារតំបន់ វិនិច្ឆ័យ ត្រូវអនុវត្តការងារវាស់វែងដែលជាតម្រូវការក្នុងការប្រតិបត្តិនីតិវិធីវិនិច្ឆ័យ និងរៀបចំប្លង់សុរិយោដី ។

មន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដីខេត្ត ក្រុង ត្រូវណែនាំលំអិតអំពីទំរង់បែបបទ និងខ្លឹមសារនៃប្លង់សុរិយោដី ។

វាយឡើងវិញជាភាសាខ្មែរពីឯកសារផ្លូវការ

ជំពូកទី ៣: និតិវិធីនៃការវិនិច្ឆ័យ

មាត្រា៩:

មន្ត្រីវិនិច្ឆ័យដែលបានទទួលការណែនាំពីមន្ត្រីគ្រប់គ្រងការងារតំបន់ វិនិច្ឆ័យ ត្រូវអង្កេតរាល់ឯកសារ ភស្តុតាង និងពតិមានផ្សេងៗ ជាលាយអក្សរ ឬ ផ្ទាល់មាត់ទាក់ទងទៅនិងសិទ្ធិលើក្បាលដីនីមួយៗ ក្នុងតំបន់វិនិច្ឆ័យ ហើយកត់ត្រាសិទ្ធិទាំងនេះចូលក្នុងទំរង់បែបបទ នៃការប្រមូលទិន្នន័យក្បាលដី ។

មាត្រា១០:

ការរៀបចំឯកសារនៃការវិនិច្ឆ័យមានន័យដូចខាងក្រោម :

១- ឯកសារនៃការវិនិច្ឆ័យត្រូវមាន:

- ប្លង់សុរិយោដី
- បញ្ជីឈ្មោះម្ចាស់ដី
- ទំរង់បែបបទនៃការប្រមូលទិន្នន័យក្បាលដី ។ ទំរង់បែបបទនៃការប្រមូលទិន្នន័យក្បាលដីនីមួយៗ ត្រូវបង្ហាញ:

ក- អត្តសញ្ញាណក្បាលដី

ខ- អត្តសញ្ញាណម្ចាស់ដី

គ- កាលបរិច្ឆេទនៃការវិនិច្ឆ័យ

២- ទំរង់បែបបទនៃការប្រមូលទិន្នន័យក្បាលដី ត្រូវផ្តិតមេដៃយល់ព្រមទាំងអ្នកជាប់ព្រំ ហើយត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយមន្ត្រីវិនិច្ឆ័យ ។

៣-នៅពេលដែលឯកសារនៃការវិនិច្ឆ័យត្រូវបានបំពេញចប់សព្វគ្រប់ហើយ មន្ត្រីគ្រប់គ្រងការងារតំបន់ វិនិច្ឆ័យត្រូវចុះហត្ថលេខាលើឯកសារទាំងនេះ ។

មាត្រា ១១:

ការបិទផ្សាយជាសាធារណៈនូវឯកសារនៃការវិនិច្ឆ័យដែលរួមមាន ប្លង់សុរិយោដី និងបញ្ជីឈ្មោះម្ចាស់ដីត្រូវ មានរយៈវេលា ៣០ថ្ងៃនៅកន្លែងដែលងាយមើលឃើញ សំរាប់ការអង្កេតជាសាធារណៈនៅក្នុងតំបន់ធ្វើការវិនិច្ឆ័យ ។

អាជ្ញាធរខេត្ត ក្រុង ត្រូវផ្សព្វផ្សាយដំណឹងអំពីការផ្សាយជាសាធារណៈនូវឯកសារនៃការវិនិច្ឆ័យតាមសំណើររបស់គណៈកម្មាការរដ្ឋបាល ។

ក្នុងរយៈពេលនៃការបិទផ្សាយជាសាធារណៈនូវឯកសារនៃការវិនិច្ឆ័យ មន្ត្រីគ្រប់គ្រងការងារតំបន់វិនិច្ឆ័យ អាចកែតំរូវការខុសឆ្គង ឬ ការភ្លេចភ្លាំង ណាដែលមិនជះឥទ្ធិពលដល់ផលប្រយោជន៏ត្រឹមត្រូវស្របច្បាប់នៃជនណាមួយ ។ ការកែតំរូវផ្សេងៗក្នុងឯកសារ នៃការវិនិច្ឆ័យអាចធ្វើបានដរាបណាមាន ការយល់ព្រមពីជនពាក់ព័ន្ធដែលទទួលឥទ្ធិពលពីការកែតំរូវនោះ ។

មាត្រា ១២

ក្នុងអំឡុងពេលនៃការបិទផ្សាយជាសាធារណៈ ជនណាដែលមានឈ្មោះក្នុងបញ្ជី ឬ អ្នកដែលមានផលប្រយោជន៏លើក្បាលដីណាមួយដែលបានចាត់ទុកថា ឯកសារនៃការវិនិច្ឆ័យមិនជាក់លាក់ ឬ មិនពេញលេញអាចផ្តល់ដំណឹងដល់គណៈកម្មាការរដ្ឋបាលនូវការជំទាស់របស់ខ្លួន ។

ក្រោយពីផ្តល់នូវការកត់សំគាល់ដ៏សមហេតុផលដល់ជនគ្រប់រូបដែលពាក់ព័ន្ធ និងការជំទាស់ និង បន្ទាប់ពីពិគ្រោះជាមួយអ្នកដែលធ្វើការជំទាស់ គណៈកម្មការរដ្ឋបាល ត្រូវព្យាយាមដោះស្រាយតាមការព្រមព្រៀង ។

ការជំទាស់ ឬ វិវាទណាមួយដែលមិនអាចដោះស្រាយបាន ត្រូវបញ្ជូនទៅតុលាការ ។ ក្នុងករណីនេះគណៈកម្មការរដ្ឋបាលត្រូវអនុវត្ត តាមសេចក្តីសំរេចចុងក្រោយរបស់តុលាការ ។

វាយឡើងវិញជាភាសាខ្មែរពីឯកសារផ្លូវការ

មាត្រា ១៣:

ក្រោយពីផុតកំណត់រយៈពេលនៃការបិទផ្សាយជាសាធារណៈនូវឯកសារនៃការវិនិច្ឆ័យ និងបញ្ចប់ការដោះស្រាយទំនាស់តាមនីតិវិធី ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១២ នៃអនុក្រឹត្យនេះ គណៈកម្មការរដ្ឋបាលត្រូវផ្តល់ការយល់ព្រម លើឯកសារនៃការវិនិច្ឆ័យចំពោះក្បាលដី ទាំងឡាយណាដែលមិនមានទំនាស់ ។

បន្ទាប់ពីការយល់ព្រមគណៈកម្មការរដ្ឋបាលត្រូវបញ្ជូនឯកសារនៃការវិនិច្ឆ័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី ដើម្បីពិនិត្យលើលក្ខណៈបច្ចេកទេស និងចុះហត្ថលេខា ហើយបញ្ជូនទៅអភិបាលខេត្ត ក្រុង ចុះហត្ថលេខា ។

មាត្រា១៤:

ក្រោយពីអភិបាលខេត្ត ក្រុង និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ចុះហត្ថលេខាហើយ ឯកសារនៃការវិនិច្ឆ័យត្រូវបានបញ្ចប់ជាស្ថាពរចំពោះក្បាលដីដែលមិនមានទំនាស់ ។ ចំពោះឯកសារនៃការវិនិច្ឆ័យដែលនៅពាក់ព័ន្ធនឹងវិវាទ និងត្រូវបញ្ចប់ជាស្ថាពរនៅពេលមានសេចក្តីសំរេចពីតុលាការដូចដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ១២ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

នៅពេលដែលឯកសារនៃការវិនិច្ឆ័យត្រូវបានបញ្ចប់ជាស្ថាពរ យោងតាមវាក្យខ័ណ្ឌទី១ នៃមាត្រានេះ ឯកសារនៃការវិនិច្ឆ័យព្រមទាំងឯកសារទាំងអស់ដែលទទួលបានក្នុងអំឡុងពេលនៃការវិនិច្ឆ័យដែលមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធត្រូវបញ្ជូនទៅមន្ទីររៀបចំដែនដី នរគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី ខេត្ត ក្រុង តាមលំដាប់ថ្នាក់ដើម្បីចុះបញ្ជី ។

ក្រោយពេលក្បាលដីដែលមានក្នុងឯកសារ នៃការវិនិច្ឆ័យត្រូវបានចុះបញ្ជីហើយ ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូនីយកម្ម និងសំណង់ត្រូវចេញវិញ្ញាបនបត្រសំគាល់ម្ចាស់អចលចវត្ថុ ឬ ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលវត្ថុលើគ្រប់ក្បាលដីក្នុងតំបន់ធ្វើការវិនិច្ឆ័យនេះ ។

ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់អាចប្រគល់សិទ្ធិអោយខេត្ត ក្រុងណាដែលមានគ្រប់លក្ខណៈសម្បត្តិដើម្បីចេញវិញ្ញាបនបត្រសំគាល់ម្ចាស់អចលនវត្ថុ ឬ ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុនេះ នៅក្នុងតំបន់ធ្វើការវិនិច្ឆ័យនៃខេត្ត ក្រុង របស់ខ្លួន ។

ជំពូកទី៤ : អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៥:

អនុក្រឹត្យនេះមានអានុភាពលើតំបន់ដែលបានដំណើរការធ្វើការវិនិច្ឆ័យមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធកន្លងមក ។

មាត្រា ១៦:

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនិងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ១៧:

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ រដ្ឋមន្ត្រីរដ្ឋលេខាធិការ និងអភិបាលខេត្ត ក្រុង ទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀង១ខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។